

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xij. De suspensione interdicti; & quibus modis id fiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

trau. vnic. Ne Sede vac. donec ablatum restituerit, Interdicto Ecclesiastico subiicitur, ex d. Extrau. & Vgol. Tab. 5 c.3. no. 5.

Quarta. Interdictum personale particulare, seu speciale in iure latum reperitur in his casibus : Quorum

17 *Primus* habetur in capitu, cum medicinalis, de sententia excommunicatis, libro 6. vbi iudex Ecclesiasticus, qui sententiam cuiuscunq; Censuræ propriæ dictæ pronunciat sine scriptis, vel in scriptis quidem, sed sine monitione, aut nō exprimendo causam, vel qui parti petenti non concedit intra mensum exemplar scriptura, suspensus est ab ingressu Ecclesie. Henriquez lib. 13. de excommun. & interd. c.43. §.5. vbi ait Regularem posse absque scriptis proferre Cen suram contra suos.

18 *Secundus* habetur in c. si quis deinceps, 16. q. 7. vbi interdictum ab ingressu Ecclesie, qui Episcopatum, Abbatiam, vel aliam dignitatem de manu laici recipit.

19 *Tertius* habetur in capitulo Præsenti, de officiis Ordinis, libro sexto, vbi Episcopus, ipsoe major, necnon Abbates, seu alijs Regulares, aut Seculares, qui sibi aliquid usurpat ex redditibus dignitatis vacantis, aut Ecclesiæ subditarum, interdicto ab ingressu Ecclesie puniuntur, quoisque de prædictis restitutionem fecerint. Henriquez lib. 13. de excom. & interd. c.43. §. 5.

20 *Quartus* habetur in Extraug. vnic, de reb. Eccles, non alien. vbi Episcopus, aut Abbas, qui bona Ecclesie non legitimè alienat, ab ingressu Ecclesie suspenditur, seu interdictur. Vgol. Tab. 5. c. 3. nu. 2.

21 *Quintus* habetur in Concil. Trid. sess. 6. de reform. cap. 1. vbi interdictum ab ingressu Ecclesie Metropolitanus, qui Suffraganeum, & Suffraganeum antiquior residens, qui Metropolitanum ultra annum non residentem, nō defert ad Rom. Pontificem intra tres menses, vel per nuncium, vel saltem per literas.

22 *Sextus* habetur in Concil. Trident. Sess. 24. de reformat. cap. 3. vbi renouatur interdictum latum in cap. exigit, de Censib. libro sexto, quo suspenditur, seu interdictum ab ingressu Ecclesie Visitator, qui in visitatione aliquid accipit vitra ea, que in d.c.ei conceduntur, ut latius in dicto Concilio continetur.

23 *Advertendum* est autem, neminem teneri ad vitandum quemlibet interdictum in Officiis Diuinis, neque in Sacramentis, aut alijs, nisi post denunciationem, seu declaracionem specialiter, & expresse factam per iudicem Ecclesiasticum. Immo vero sub nulla Censura prohibemur in humanis cum viro viro interdicto participare, in diuinis vero tam Laicus, quam Clericus tam vitare tenentur, quamvis præceptum hoc per se, & directè potius Clericis impositum sit, ut colligitur ex c. Non est vobis, de spons. vbi dicitur, Ne celebratis, nec aliquem celebrare permittatis; Henriquez lib. 13. de excom. & interd. ca. 43. §. 7. in anno. litera C. Si vero tota communitas, ut populus, aut Collegium, de interdicto personali denunciat, quilibet qui est pars, & culpabilis, saltem Communis eius, censetur quasi nominatus interdictus. Quod si quidam sint tamen generaliter interdicti, ut fautores, aut receptatores Petri, aut si diuersus iudex interdicunt participantes in communione, hos non tenetur vitare (sicut nec vitare tenetur notoriè excommunicatos) aut si idem iudex ferat excommunicationem contra participantes, nec tamen illos nominet, requirit enim, ut participantes nominentur, ad hoc vt eos vitare teneantur.

24 *Similiter,* Nemo interdictum quocunque generaliter promulgatum a iure, vel ab homine seruare tenetur, nisi fuerit promulgatum specialiter, & expresse a iudice contra certam aliquam personam, Collegium, Vniuersitatem Ecclesiam, aut certum locum. Quæ omnia habentur expressæ ex iure novo instituto in Extrau. Ad existanda scada la. in Conciliis Basileensi, & Cöstantienti sub Martino V. ut referunt apud Felinum, in cap. Rodulphus, nu. 5. de re scriptis. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, c. 6. ante finem. Tabiena, in verbo interdictum, 2. numero 1. in fine. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. art. 2. tract. de interdicto. Sot. 4. d. 22. q. 3. art. 1. Conclu. 3. v. 1. Et que notandum. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 187. Vgolin. Tab. 5. cap. 6. §. nu. 2. & cap.

17. §. 2. num. 2. Tolet. lib. 1. cap. 21. Henriquez lib. 13. de ex com. & interd. c. 43. §. 7. Cuius Extrauagantis ratio duplex causa fuit; Vna, vitatio scandalorum; Altera conscientiarum quietatio, & tranquillitas, ut ex d. Extrau. colligintur. Item, nec interdictum seruare tenetur, qui a Romano Pô tificalientiam, aut priuilegium habet, arg. cap. fin. de sen. excom. lib. 6. & ca. licet, de priuileg. lib. 6. quam licentiam, quodque priuilegium solus Papa date potest, ex glossin. Ad hec, 5. in verbo interdictum, & ibi Panormitan. de sp. pell. Neque etiam seruare tenetur quis, vbi interdictum suspensum est, arg. d. c. fin. §. in festiuitatibus vero, de fenen. exc. lib. 6. In tali tamē suspensione forma suspensi. diligenter consideranda est, ne contra interdictum quid fiat; si enim simpliciter suspendatur, Divina omnia ibi, ut prius fieri poterunt, si ad quædam, ea tantum fient; & si usque ad certum tempus, couisque, & non veterius diuina officia celebrari poterunt, arg. d. §. in festiuitatibus vero, & arg. c. Non est vobis, de sponsal. Nauar. in Manc. 17. nu. 183. Alphonsus Viualdus tit. de interdicto, num. 2. Vgolin. Tab. 5. c. 6. §. 2. nu. 3.

25 *Præterea,* Interdictum nemo seruare tenetur, vbi ab eo non seruatur, cuius gratia latum ipsum est, ut habetur in cap. Petiftis, de priuileg. & ibi communiter DD. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto. cap. 3. in princip. Tabiena, verbo interdictum 3. num. 8. §. Septimo. Alphons. Viualdus, num. 188. in quo casu, si plurimum gratia interdictum promulgatum sit, requiritur, ut maior pars eorum interdicta violer, & animum persecutandi habeat, ex Panorm. ind. capit. petiftis, numer. 2. de priuileg. id quod ex actibus eorum percipi potest, ad hoc, ut alij impunè interdictum violent.

26 *Excipitur* tamen semper ipse interdictus, siue enim specialem, siue per Vniuersitatem, quis interdictus sit, & qui usus denunciatus nō sit, seruare tamen interdictum debet, cum ei nullo modo per d. Extrang. Ad existenda scanda la, subueniatur. Immo, etiam si is, ob cuius crimen, vole. lictum positum est, illud non obseruer, nihilominus item alij obseruare debent, ut recte Alphons. citat. nu. 183. docet.

A D D I T I O.

* Adde. Et nunc iure nouissimo interdictū fertur in Ciuitates, terras, oppida, vel castra, & loca, in quibus expi. se, vel faciè permitunt ipsorum dominii, magistratus, & natus, vel populus duellum admitti, ex constit. Clem. & Cir. Illius vices, &c.

De Suspensione interdicti, & quibus modis id fiat. Cap. XIII.

S V M M A R I V M.

1 *Interdictum Generale loci, quibus sefuis diebus in iure suspensum reperiatur.*

2 *Interdictum generale loci in festiuitatibus commemoratis in cap. Alma mater, nec tollitur, nec in totum, sed ad omnem festum suspenditur.*

3 *Ordines, aut Extrema Vnctio in festiuitatibus, e. Alma mater, conferri non possunt.*

4 *Interdictum generale loci, in festiuitatibus, e. Alma mater, pro prima tantum die eorum, non autem pro sequentibus suspensum.*

5 *Officia diuina, que in quibusdam festiuitatibus tempore ius terdicti generalis loci permittuntur, a primis vesperis ipsum diem festum antecedentibus, inchoantur.*

6 *Festum Corporis Christi, a primis vesperis diei antecedentis incipere censetur.*

7 *Festa Resurrectionis, Pentecostes, & Natiuitatis Do-*

mini

- mini, quoad eorum officia, a Missa vigiliae eorum inhibentur.
- 8 Officia festiuitatum ea. Alma mater, non solum secundas Vesperas earum, sed etiam Completorum comprehendere sententur.
- 9 Completorum tempore interdicti generalis loci suspensi quo tempore, & hora recitandum.
- 10 Missa, & officia diuina, non solum de festo proprio, sed etiam quelibet alia tam publica quam primita, in festiuitatibus c. Alma mater, celebrari possunt.
- 11 Nuptia in festiuitatibus Pentecostes, Corporis Christi, & Assumptionis B. Virginis, tempore interdicti generalis loci benedici possunt.
- 12 Sepelii possunt laici etiam cum officio solemnii in festiuitatibus, c. Alma mater, & que huius sit ratio.
- 13 Leui in festiuitatibus c. Alma mater, etiam interdicti, officiis Diuinis interesse possunt.
- 14 Leiorum interdictorum oblationes in festiuitatibus cap. Alma mater, in Missa accipi non debent.
- 15 Leui interdicti, quamuis in festiuitatibus cap. Alma mater, officiis Diuinis interesse possint, altari tamen appro priuatis prohibentur.
- 16 Interdictum generale loci, a primis vesperris in festo corporis Christi, & per totam eius octauam suspensum est.
- 17 Interdictum generale loci, an in festiuitate Conceptionis B. Virginis, & per totam eius octauam, nunc, ut olim concessum, suspensum.
- 18 Omnia diuina, 200. annorum antiquitatem non exceptant, per Bullam Pij V. de officio Romano recaudata sunt.
- 19 Interdictum generale loci, an per aduentum Regis in locum illum suspensum sit.
- 20 Interdictum generale loci, an in festo omnium Sanctorum, & die Commemorationis omnium defunctorum sit suspensum.
- 21 Interdictum per priuilegium speciale suspendi potest quia a Summo Pontifice Religiosis concedi solet.
- 22 Priuilegia omnia cuius ordinis Religiosorum de celebrandis officiis diuinis tempore interdicti concessa, an, et quantum per cap. Alma mater reuocata sint.
- 23 Priuilegia quenam prius concessa, per cap. Alma mater, reuocata censemuntur.
- 24 Priuilegia Religiosorum, quibus Religiosi in festis Sanctorum sui ordinis, & per octauas eorum, non obstante generali interdicto loci, in suis Ecclesiis, excommunicatis duntaxat exclusis, diuina officia celebrare possunt, an per Concilium Trident. Sess. 25. de Regular. cap. 12. & 22. priuilegia quadam generalia tantum, non specialia reuocata.
- 25 Legatus a latere priuilegium celebrandi tempore interdicti, an, & quantum concedere possit.
- 26 Interdictum suum, non solum Episcopus, sed etiam prelati inferiores suspendere possunt.
- 27 Interdictum personale, ab Ecclesiastico iudice, vel quoad omnes eius effectus, vel quoad aliquos tantum pro arbitrio suo suspendi potest.
- 28 Interdictum quoad tempus, quantum ad aliquem, vel omnem effectum suspensum, reddit, quamvis qui causam eius dederunt, satisfecerint.
- 30 Interdicti sententia suspensa, an appellatio valida interponi possit.

Interdictum tribus principiis modis suspendi potest; tri mo, Generali priuilegio; Secundo, Priuilegio speciali, seu particulari; Tertio sententia Iudicis Ecclesiastici, de quibus singulis breviter in hoc capite dicendum est.

Primo, Generale interdictum loci Generali priuilegio intenit suspensum in his quatuor anni festiuitatibus, scilicet, Nativitate Domini, Resurrectione Domini, Pentecoste, & Assumptione B. Virginis, ut habetur cap. Alma mater, §. in festiuitatibus de sent. excom. lib. 6. [Quibus festiuitatibus prout prius] campanas pulsantur, & officia diuina voce alta, & januis aperitis solemniter celebrantur, excommunicatis prorsus exclusis, non interdictis, quibus ob reuerentiam dictarum solemnitatum, (ut ipsi interdicti ad humilitatem gratiam, & reconciliationis effectum facilius inclinentur) prefatis diebus participatio diuinorum permittitur, si tamē, quod illi, propter quorum excessum interdictum huiusmodi prolatum est, altari nullatenus appropinquant, vt in d. §. habetur. Dixi. *Interdictum generale loci*; si quidem interdictum particolare his festiuitatibus non suspenditur, vt ex textu d. c. Alma mater, & glossa ibi, in verbo Ecclesiis. Nauar. in Manuali, c. 27. nu. 173. versic. Non dico. Covar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 4. nu. 1. qui multos alios citat, & Marco Antonio Cucchio. lib. 4. Instru. iuris Canon. tit. 12. Alphonso Vinaldo titu. de Interdicto, num. 255. & alijs colligi potest. Circa quam suspensio nem nonnulla annotanda sunt.

Primum est. In his festiuitatibus non tolli interdictum, sic enim omnia Sacra menta administrari possent hoc tempore, quod falsum est, vt infra dicimus, sed tantum suspen ditur arg. eorum, que tradunt glo. in c. vt privilegia in verbo Semel in anno, & ibi Panormi. nu. 3. de priuileg. Nauar. in Manu cap. 27. num. 1. § 8. Henriquez lib. 13. de excom. & interd. cap. 47. §. 2. Vgol. Tab. 8. §. 12. num. 1. Immo, nec suspenditur in totum, id est, non quantum ad omnem effectum; nam in d. §. in festiuitatibus, expresse prohibetur, ne interdicti, qui dederunt causam, villatenus appropinquant altari, qua particula; qualiter intelligenda sit, infra dicimus.

Secundum est. Ex communi Canonistarum sententia in iisdem festiuitatibus non possunt confiri ordinis, neque etiam extrema mortientibus, ex Covar. in ca. Alma mater, par. 2. §. 5. vers. Decimo, de sent. excom. lib. 6. Vgolin. Tab. 5. capit. 8. §. 1. Quia tunc solum permittuntur officia diuina, non Sacra menta; Quid autem de alijs Sacra mentis sentendum sit, abunde fatus, cap. 6. a nobis exposi tum est.

Teritum est. In his festis interdictum solum suspendit, pro prima die earum, non autem pro duabus alijs consequentibus, vnde prima solum die licet celebrantur diuina officia, vt prius ex communis DD. opinione. Sic Archid. quem refert, ac sequitur Sylvest. in verbo interdictum §. q. 2. num. 3. vers. Secundum. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto. capit. 4. §. Item no 1. Taberna, verbo interdictum §. numero 2. §. primo, ante finem. Nauar. in Manuali. c. 27. nu. 182. vers. Decimoquinto. Henriquez. lib. 1. de excom. & interd. cap. 47. §. 2. Vgol. Tab. 5. cap. 8. §. 9. Et pater, quia priuilegium hoc concessum est ob salutarem Christi ortum, & ob gloriosam eiusdem resurrectionem, & aduentum Spiritus Sancti, que vno die facta sunt, vt scrip turae testantur; at vero limitata causa, limitatum producit effectum, arg. c. cum cessante, de appell. Et quia reliqui duo dies sequentes de octaua sunt, & officium de octaua sit, non die, immo in Natali officium sit de alijs Sanctis, & est communis opinio DD. quicquid Sotus 4. d. 22. q. 3. ar. 1. Conclus. 4. & Alph. Vinaldo. tit. de interdicto, nu. 237. 238. 239. & seqq. contrarium sine villa effaci ratione, vel auctoritate docent.

Quartum est. Quoad inchoationem diuinorum officiorum, quae permittuntur, docent communiter DD. inchoari a primis vesperris antecedentibus ipsum diem festum, sic gloss. in cap. Alma mater, §. in festiuitatibus, in verbo Assumptionis, de sentent. excommunic. lib. 6. & ejus in margine Archid. & idem docent Gemin. Philip. Franc. & Anch. ibidem, num. 3. Ioan. Andri. Calderin. de Eccles. interd. tneimb. 6. vers. vii. de effectu. colum. 8. S. Antonin.

3. pat.

3. par. titul. 27. de interd. cap. 4. §. item nota. Sylu. verbo interdictum 5. q. 2. nu. 3. verf. Secundum. Armilla verbo interdictum nu. 43. vbi ait esse communem. & Feliciannus Epis. opus Sc. lensis in Enchiridio de centuris. ca. 7. Vgolin. Tab. 5. c. 8. §. 7. Nauar. in Man. c. 27. nu. 184. etenim in primis vesperis incipiunt officia diuina. ex gl. in c. 2. de ferijs. & in c. Quid die. dist. 7. vbi dicitur *Dominicum diem Resurrectionis a vesperis Sabatini initium habere*. & idem colligitur ex Clem. vnicin. in fine. verf. Quia autem in primis vesperis. de reliq. & Ven. Sanctor. vbi festum Corporis Christi incipere dicitur a vesperis antecedentis diei. & est communis opinio. quam etiam sequitur Sotus vbi supra. quicquid Io. Monac. quem refert. non tamen sequitur Angeli ca. verbo interdictum 6. nu. 18. falso putauerit diem festum inchoari tantum ipsorum die festo illuciente. & manue. & vesperi comprehendendi. iuxta illud Gen. 1. *Factum est vespe. & mane dies unus*; cuius opinio falsa est: etenim licet his diebus ea de causa concessa est. ut officia diuina in eis celebrentur. officia vero illa cum sint duplia. a vesperis antecedentis diei inchoantur.

7 Ceterum Palud. 4. dist. 18. q. 8. art. 2 principali. Conclu. 7. singulariter prae ceteris notat. quod licet officium solemnitatis communiter incipiat a primis vesperis. vt iam dictum est. in his tamen festis Resurrectionis. Pentecostes. & Nativitatis. officium inchoari putat a Missa Vigilia. id est. die praecedenti. quem sequitur Tabiena. verbo interdictum 5. num. 2. §. Primo ante finem. id quod etiam Alphonsus Viualdus vbi supra. num. 242. & rationabile. & iuri consonum esse arbitratut. Probari potest de singulis. Primo. de festo Resurrectionis. quia Missa Vigiliae Sabbathi Sancti antiquius consuevit dici sub vesperam. vt prius ex collecta eius. in qua dicitur. *Deus qui hunc Sacrum festum noctem*; unde illa Missa pertinet ad noctem Paschalem. non autem Paschalibus ad ipsius Pascha festiuuitate pertinet. Deinde omnes concedunt officium solemnitatis cuiusque inchoari a primis vesperis. vespera autem Sabbati Sancti intra Missam dicuntur. & cum eadem protinus collecta Missa in eadem festiuuitate. & vesperis includitur. & pars honor utriusque tribui debet. & de festo Pasche. idem cum Paludano. & Tabiena sentiunt Sotus 4. d. 22. q. 3. art. 1. Concl. 4. Polanchus in Directorio Confess. de interdicto ante finem. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 47. §. 3. id quod de festinitate Paschali mihi etiam videtur certum. & indubitatum. Et similiter de Missa Vigilia Pentecostes idem probat Palud. vbi supra. quia in Vigilia Missae Pentecostes dicitur eadem prefatio. que dicitur in ipsomet die Pentecostes. ergo & illa Missa pertinet ad festinitatem Pentecostes. De Natali Domini probat. quia Missa Vigilia. & simili officium a laudibus est duplex. quod non fit in aliis Vigiliis. ergo & officium ipsius Vigiliae a laudibus cum Missa pertinet ad festiuuitatem Natalis. Cuius sane opinio. quam Polanchus. & Henriquez vbi supra sequuntur de festis Pentecostes. & Nativitatis Domini. mihi etiam valde probabilis videtur. non tamen adeo certa est. sicut de festo Paschalis. & facit. quia cum sit primum Principis. & favorabile. potius ampliandum. & late interpretandum erit. quam restigendum. arg. Reg. odis. de reg. iur. lib. 6. In Assumptione vero B. Virginis solemnitas inchoatur a primis vesperis.

8 Quoniam est. Quamvis Gloss. in cap. Alma mater. §. in festiuuitatibus. in verbo Assumptionis. de sent. excommunic. lib. 6. & Iohannes Andr. & Anchar. ibidem Calderin. tract. de interd. memb. 6. §. Viso de effectu. colum. 8. existiment. suspensionem interdicti in his festiuuitatibus terminari ipso die festiuuitatis. vesperis iam peractis argum. tex. in cap. 2. de ferijs vbi dicitur. *De vespera in vesperam celebrabitis Sabathum vestram*. Alij tamen omnes. vt Archid. quem refert & sequitur Angelica. verbo interdictum 6. numero 18. Domin. & Franc. in d. capitul. final. de senten. excommunic. lib. sexto. & Geminia. ibidem numero 9. Federic. de Sen. Confil. 111. num. 6. Gonsal. de Villadiego de irregul. capitul. de interdicto. colum. 5. Syluest. verbo interdictum 5. question. 2. numero 3. verf. secundum Couar. in capitulo Alma mater. par. 2. §. 5. numero 5. verticul. Sexto. de senten. excommunic. lib. 6. Nauar. in Manual. ca-

pit. 27. num. 184. Frat. Medina. lib. 1. instruct. Confess. cap. 11. §. 13. Henriquez lib. 13. de excommunic. & interd. cap. 11. §. tertio. Alphonsus Viualdus. tit. de interdicto. numero 2. 46. Corona Confessorum. tit. de interdicto. numero 8. Ioseph Angles. in Florib. 4. sent. pat. 2. in quæst. de excommunicatione. articulo 6. Difficult. 2. Conclu. 1. Vgolin. Tab. 5. cap. 8. §. octauo. docent non solum secundas vesperas diei. sed etiam Completorium eius fetti alta voce ianuis apertis. & pulsatis campanis celebratur posse. idemque docet Paludano. 4. distinct. 1. question. 8. articul. secundo. principali. Concl. 7. & est communis opinio. Ratio est. quia Completorium fetti duplicit est pars officii illius diei. unde etiam ipsum dicitur duplex. & officium cuiusque diei in Completorio terminatur. Cum igit licita sint quæcunque officia diuina. toto illo die aperte ianuis. & voce alta. multo magis Completorium quod ad diem illum pertinet. & hoc maximè. quia cum sit beneficium principis. late interpretandum erit. vt etiam Completorium ipsius diei fetti comprehendat. argum. ca. cum dilecti. de donat. & in l. Beneficium. ff. de constit. princip. Quibus addo. quod licet in Matrice citius. quam in alijs Ecclesiis finitus sit Completorium pura hora 3. post meridiem. & repetatur interdictum cum pulsu campanæ. iubebit nihilominus in alijs Ecclesijs etiam regularium horam solita. puta hora 5. post meridiem. seu hora diei 24. cantare Completorium cum predictis solemnitatibus. vt Consuetudo interpretatur. & Héritiquez Medina. & Viualdus vbi supra testantur. Nec his obstant. que ex ca. 1. de ferijs. pro contraria sententia afferuntur. illud enim in veteri legi observatum fuit. iunc autem festus dies mutatus est. Deinde dici potest cum Archid. quem refert. ac sequitur Angel. verbo interdictum 6. nu. 18. vesperis illis etiam Completorium comprehendendi. & facit c. fin. distin. 32. & ibi glo. vbi totum officium diuinum in Matutinum. & vesperatum diuinum diuinum.

10 Sexum est. In his festiuuitatibus licet honestias. & iustias sit. sicut quantum ad principalem Missam. que in Ecclesia celebratur. vt de ipso festo proprio dicatur. quia id est inductum in honorem illarum solemnitatum. & ideo de eis celebrandum. nihilominus tamen alia quæcumque officia diuina iam publica. quam priuata. tam ordinaria. quam extraordianaria. sive coniuncta sunt cum benedictionibus. sive ab his benedictionibus sunt. publice celebrari possunt. Quia textus generaliter dicit. Missa celebratur. & alia omnia officia dicuntur sicut prius. Sic glo. ind. c. Alma mater. §. in festi. tituli. lib. 6. in verbo. sicut prius. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. c. 4. Tabiena. verbo interdictum 5. nu. 2. §. Primo. ante finem. Martin. Lector. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de interdicto. Calderin. de Ecclesi. interdicto. memb. 6. fol. 12. colum. 4. Anchar. in dicit. Alma mater. & Franc. & Couar. 2. par. 5. 5. num. 5. verf. Septimo. Nauar. in Manual. capit. 27. num. 175. Alphons. Viualdus. de interdicto. numero 247. & num. 248. Vgolin. Tab. 5. capitul. 8. §. 19. num. 1. & ita observat consuetudo. Vnde consequenter his. eichus potest. Episcopus in illis consecrare. Abbatibus. Abbatibus. Caliches. Ecclesiæ. Virginæ. Corporalia. & alios apparatus Altaris. Vela. & alia similia. ex Anton. vbi supra. Syluest. vbi supra. verf. Terti. Martin. Alphon. Viuald. cit. num. 249. & Tabiena. Nauar. cap. 27. Manual. num. 186. Couar. in d. cap. Alma mater. par. 1. §. 5. num. 6. verf. Nono. Anchar. & alijs. de senten. excommunic. lib. 6. Angelica. verbo interdictum 6. num. 18. Federic. Confil. 111. Calder. de Ecclesi. interd. memb. 6. Item benedicere poterit Sacerdos his diebus aquam. , caue populu apergete. vt prefati autores testantur.

11 Possunt etiam in Assumptione B. Virginis. & Pentecostes. & Festo. Corporis Christi fieri benedictiones nuppiæ. quæ pertainant ad officium. S. Antonin. 5. pat. cit. Tabiena vbi supra. & alijs. Soto 4. d. 22. quæst. 3. art. 1. concil. 4. Couar. in c. Alma mater. par. 2. §. 5. num. 6. verf. Unde primo. de senten. excommunic. lib. 6. Anchar. & Franc. in Syluester post Hoitiensem. in verbo interdictum 5. quæst. 2. Federic. Confil. 111. Henriquez lib. 13. de excommunic. & interd. cap. 47. §. 4. Alphons. Viualdus. tit. de interdicto. num. 2. 5. 4. Vgolin. Tab. 5. capitul. 8. §. 10. numero 2. non tu men

De Suspensione interdicti, & quibus modis id fiat.

407

men in festis Nativitatis, & Resurrectionis, cū id iure pro
libatum sit in Conc. Trident. Sess. 24. de Reform. Matt. 10.
cap. 10.

11. Possunt enim his diebus sepeliri mortui etiam Laici cui
solemni officio sepulture, quia sepultura, ut superius dixi-
mus, non alter tempore interdicti prohibita est, quam ra-
tione officij, vel ratione benedictionis Cemeterij, in his au-
tem festiuitatibus licet omne officium diuinum, quale
est officium sepulturæ, & omnis benedictio. Sic Calderin.
Eccl. interd. memb. 6. Anch. in d. cap. Alma mater,
in festiuitatibus, num. 2. & Couar. ibi par. 2. §. 5. num. 6.
versic. Octauo. Angelica, verbo interdictum 6. num. 35. S.
Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, cap. 4. Sylvest. vbi supra,
versic. Quartum. Alphonsus Viualdus cit. num. 250. Nau-
ar. in Man. c. 27. num. 181. Henriquez lib. 13. de excommun.
& interd. cap. 47. §. 4. Quod intelligi debet ex S. Ant. & Ang.
nisi aliud obster, puta, quia sunt specialiter, aut nominata
interdicti, aut quia fuerunt in culpa, aut quia ad hoc
debet confilium, auxilium, vel fauorem, propter quod
interdictum latum sit.

12. *Sextum est.* In his festiuitatibus interdicti etiam laici
ad participationem diuinorum admittuntur, hoc est, offici-
um diuinum interesse possunt, hoc enim interdictis permit-
tur in d. Alma mater, §. in festiuitatibus, de sen. excom-
municat. 6. Dummodo tamen i. ob quorum excessum interdi-
ctum latum est, altari nullatenus appropinquent. Hoc autem
quod est altari non appropinquare, nonnulli interpretantur
de somptuone Eucharistie, ut non liceat istis, qui culpabili-
tate erant, Eucharistam dare, id quod verum est, non tamen
exstimo hunc esse horum verborum sensum, quia
interdictum suspensum est solum quad officia diuina, non
autem quoad Eucharistiam; & quia ibi agitur de ijs inter-
dictis, qui adhuc in contumacia, & peccato perseverabant,
ut collegi poterit ex illis verbis, ut ipsi ad humilitatem gratia,
& reueilitionis affectum facilius inclinentur. Constat autem
tales in opere Christi corpus accipere, & proinde
non opus erat villa huius rei expositione ad eos excluden-
dos ab eius sumptione; Alij verò communiter exponunt,
vt Tabena, verbo interdictum 5. nu. 2. versic. Primo. Hen-
riquez lib. 13. de excommun. & interd. cap. 47. §. 2. Polanc.
in Direct. Confess. cap. de Interdicto, & Corona Confessio-
rum, unde interdicto, num. 8. de Offertorio in Missa, scilicet
ne oblationes eorum accipiuntur in Missa, quæ expo-
sito vera est de interdictis viuis, non penitentibus; obla-
tiones enim eorum, qui cum penitentia mortui sunt, lici-
te accipi possunt, vt cap. 7. in fine, ex communis DD. senten-
tia diximus. Item intelligitur de loco altaris, ut verba so-
nans, ut sollicit altari appropinquent; Quamvis enim eis per
mittunt ut diuinis interficiunt, dum tamen orandi causa, ad
Ecclesiæ hi festiuitatibus veniant eis altari appropin-
quare prohibetur: id quod ob eam rem sit, quo rubore
perfusi a contumacia discedant, arg. ca. 1. de except. lib. 6.
Sic enim, & ad Ecclesiæ values quis aliquando ponitur, ut
pennum fuit, arg. cap. in capite, dist. 50. Sic Henriquez li. 13.
enarrat alias huius loci expositiones hanc etiam assert, &
Vgol. Tab. 5. cap. 8. §. 12. numero quarto, hanc genuinam,
& propriam horum verborum expositionem esse dicit.
Quam etiam expositionem fecutus est Alphonsus Viual-
dus, ut deint. r. ficto, num. 235. & saepe Cosmus Philiar-
chus, par. 1. de officio Sacerd. libro 4. cap. 3. casu 13. Item
Henriquez vidi supra vult intelligi ne Clerici, qui culpabi-
lerant Missam his diebus celebrant, aut in ordine sacro
ministrant.

13. *Ius secundo.* Generali Priuilegio suspensum est inter-
dictum in festiuitate Corporis Christi, & per totam eius
octauam, ut in quatuor praedictis; Quæ suspensio facta est
per Martinum V. solum pro die festiuitatis Corporis Chri-
sti, eam autem postea Eugenius Papa IV. in quadam Ex-
trauagantia, que incipit, *Excellentissimi*, ad octauam, vsque
diem extendit, vt notant S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdi-
cto, cap. 4. Angel. in verbo interdictum 6. numero 26. Syl-
vest. verbo interdictum 3. quæst. 2. Tabiena, verbo inter-
dictum 5. numero 2. §. primo. Martin. Ledesm. 2. 4. quæst.
16. art. 2. tract. de interd. Nauar. in Manual. c. 27. numero

183. Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 5. numero 2. versi-
primum, de sent. excommun. lib. 6. Mar. Anton. Cucchius
lib. 4. Institut. iuris Canon. tit. 2. Barthol. Medina, lib. 1. in
stitut. Confess. cap. 11. §. 13. Alphonse Viual. tit. de inter-
dicto, nu. 243. Corona Confess. vbi supra, num. 8. Cosmus
Philarchus loco citato, casu 13. Toletus lib. 1. cap. 10. Hen-
riquez lib. 13. de excommun. & interd. cap. 47. §. 4. & Vgo
lin. Tab. 5. capit. 8. §. 6. num. 2. Quibus diebus eadem fieri
possunt, & eodem modo, quo in prædictis quatuor festiui-
tatibus expositum est; Est enim mens Pontificum eodem
modo in hac festiuitate, & per totam eius octauam suspé-
dere interdictum, sicut suspenditur in cap. Alma mater, de
sentent. excommunicat. libro 6. cui priuilegio accedunt
multa, quæ de hac solemnitate statuta decisæ fueræ in Cle-
ment. vñica, de reliq. & Ven. Sanct. vbi glossa in verbo
reuelatu m, prædicti hanc Martini V. & Eugenij IV. Con-
cessionem.

17. *Item tertio.* Generali Priuilegio suspenditur interdictu
m in festiuitate Conceptionis B. Virginis, & per totam eius
octauam per quandam Bullam Leonis X. vt habeatur in
Compendio Priuilegiorum Ordinis Mendicatiuum in ver-
bo Conceptio, §. 13. & in verbo Interdictum 2. §. 8. & hu-
ius etiam meminerunt Nauar. in Manual. cap. 27. numero
182. & num. 186. Alphonsus Viualdus tit. de interdicto,
num. 243. & 256. Cosmus Philarchus lib. 4. de officio Sa-
cerdoti, cap. 3. in fine. Toletus lib. 1. capit. 20. Couar. in ca-
pit. Alma mater, par. 2. §. 5. num. 2. versic. Secundo, de senten-
tia excommunicat. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excommu-
nicat. & interd. cap. 47. §. 4. Difficultas tamen est, An vbi-
que, vel in certo aliquo loco valeat hæc suspensio. Couar.
cit. putat solum habere locum in Hispanijs. Nauar. & To-
letus docent solum valere in illis Ecclesijs, in quibus dicitur
officium Conceptionis, ordinatum per Protonotariu
nomine Leonardum Nogarolum, & Missa eiusdem, quæ in
cipit. *Egregiimi*, vbiunque officium hoc, & Missa dicun-
tur, & non alibi. Quæ sententia non differt forte a senten-
tia Couar. quia forte in solis Ecclesijs Hispaniæ dici solet
hoc officium. Et nunc post Bull. Pij V. de offi. Romano re-
citando (quæ incipit. *Quod ambis*, & est 72. in ordine eius-
dem, edita 1568. Septimo Idus Iulij, Pontificatus sui an-
no 3.) reuocata sunt omnia antiqua officia, quæ 200. anno
rum antiquitatem non excedunt, & consequenter reuoca-
tum est hoc officium, quod ex concessione huius priuile-
gij probabilitate non excedit antiquitatem Leonis X. nisi
forte, vel per eundem Pium V. aut alium suum successo-
rem de novo concessum sit hoc officium in Ecclesijs Hi-
spaniæ. Henriquez autem vbi supra, docet etiam ex cœfue-
tudine concedi, ut generaliter liceat quodvis aliud offi-
cium, sicut in alijs festiuitatibus, & Missas, quæ ad festum
nō pertinent, dicere, & celebrare, quia textus dicit, *ut Mis-
sa celebrentur, & alia officia diuina, sicut prius*, id quod etiā
Nauar. in Manual. cap. 27. numero 186. seipsum re-
tractans tandem fatetur, nec compendium priuilegiorum
vbi supra, mentionem alicuius officij, aut Missæ particula-
ris facit.

19. *Item quarto.* Nonnulli, vt Ioannes Staphilæus in tract.
de literis gratiae, & iustitie fol. 157. colum. 1. & Couar. in c.
Alma mater, par. 2. §. 5. num. 4. versic. Quinto, de sent. ex-
communicat. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excommun. &
interd. capit. 47. §. 4. & Vgolin. Tab. 6. cap. 8. §. 6. num. 2.
addunt interdictum generale loci suspensiæ etiam in ad-
uentu regis in aliquam Ciuitatem, quæ interdicta est sal-
tem in die aduentus, vel altero sequenti, non tamen quo-
ad totum tempus, quo Rex in aliqua Ciuitate manerit,
cum id admodum graue esset, & in dispendium Cen-
sura Ecclesiastice. Sed vt rectè notant Henriquez, & Vg.
hoc nullo priuilegio, aut iure communis cautum est, vnde
solum fundari videtur in quadam rationabilitate, & de-
centia Regis dignitatis, vt cum summa sit festiuitas & le-
xitia communis in aduentu Regis, decens est relaxari, seu
suspensi interdictum; Et certe probabile est, non esse men-
tem Papæ in hoc casu communem eorum letitiam impe-
dire.

20. *Addit quinto* Palud. 4. d. 18. q. 8. in artic. 2. principali.

Couar.

Conclus. 7. se vehementer cupere, ut interdictum Generale etiam suspendatur in festo omnium Sanctorum, & in die commemorationis omnium Defunctorum. Quia, inquit, maximè decens est, ut in festo omnium Sanctorum suspendatur, cum illa festivitas dicata sit Deo, B. Virgini, & Sanctis omnibus, ut patet ex eius officio. In commemo ratione vero omnium Defunctorum, idem conveniens est, quia peccata viventium impedit non debent suffragia defunctorum, praeterea cum defuncti iam sine constituti in alio foro, & in grauissimis penit, maximè vero suffragia tam vniuersalia, & tam magna, qua in toto orbe sunt, & fauet Alphonsus Viualdus ut de interdicto, num. 244. citans Armillam, verbo interdictum, num. 14. & Episcopum Scalensem, de interdicto, capit. 7. Addit tamen idem Palud. quod lex quamvis dura, seruanda sit, ut non exten datur, plusquam extensa sit.

21 Secundo Principaliter suspenditur Interdictum specia li priuilegio, siue illud possumus sic in iure, sive non. Hoc autem priuilegium primo, & communiter & ordinari concedi solet per Sedem Apostolicam, ut multa fuerunt olim priuilegia concessa Religiosis, & Episcopis circa celebrationem tempore interdicti, ut expresse colligatur ex cap. cum & plantare, §. Quod si Templarij, & ex cap. vi priuilegia, & ex cap. Quod nonnullis, de priuilegiis. Molta etiam conceduntur priuilegia Templarij, & Hospitalarij: multa etiam concessa sunt Religiosis, quae non habentur in iure, sed referuntur a S. Antoniu. 3. pat. tit. 27. de interdicto, capit. 5. ante finem. Tabiena, verbo interdictum 3. numero 11. §. Decimo, quæ licet ab ipsis referantur concessa ordini Prædicatorum, per communicacionem tamen priuilegiorum Mendicantium factam, valent etiam alijs Religiosis, ut laic ostendit Henriquez lib. 13. de excommunicat. & interdict. capit. 48. §. 1. quæ priuilegia Religiosorum consulenda sunt, & referuntur in Compendio Mendicantium, verbo communicatio, & verbo interdictum.

22 Adversum autem est omnia priuilegia, quæ cuius or dini, sub quacunque forma, vel tenore concessa sunt antiquitus ante Constitutionem Bonifacij VIII. in cap. Alma mater, reuocata sunt per §. ultimum, dict. capit. Alma mater, si aliquo modo aduersantur dispositioni dict. cap. Alma mater, ut notant Tabiena, verbo Interdictum 3. num. 12. §. undecimo. & Henriquez libro 13. de excom mun. & interd. capit. 48. §. 1. Et quamvis glos. fina, dict. capit. Alma mater, dicat errare fratres Prædicatores, & Minores, & alios priuilegiatos in eo, quod dicant, posse se cectis suis festiuitatibus celebrare tempore interdicti, interdum usque ad octauas; quia scilicet priuilegia, quorū virtute hoc faciunt iam reuocata sunt per dict. cap. Alma mater. Verutamen certum est post Sextum IV. hoc dictum glossa non esse verum; Nam Sextus IV. in quodam priuilegio, quod incipit, Regnini, ut refert Tabiena, loco proxime allato, confit maut, & de novo concessit Fratribus Prædicatoribus omnia priuilegia antiquius eis con cessa per præcedentes Romanos Pontifices circa celebra tionem tempore interdicti, quæ concessio per communica tionem primiiorum valet etiam alijs Religiosis.

23 Notandum insuper est, in dict. capit. Alma mater, so lumen reuocari priuilegia concessa prius de actiue celebrando tempore interdicti, si sint contraria dict. capit. Alma mater, non tamen utrat priuilegia posterius data, neque etiam quæ prius data fuerant, si non sint contraria disposi tioni dicti capit. Alma mater, nec quæ data sunt de audiendo, seu de interessu officiis diuinis passiuè, vt notant Tabiena, verbo interdictum 3. num. 12. §. undecimo, verfic. Quartum, patet. Armilla, verbo interdictum, §. 41. Henriquez lib. 13. capit. 48. §. 1. ut colligitur ex illis verbis, capit. Alma mater, in fine, vbi ait, Sufficere debet ut tempore interdicti Religiosi, & alijs celebrent, iuxta mo derationem dicti capit. Alma mater, non autem dicit sufficere, ut interfici modo premisso, id est, iuxta eandem moderationem dicti capit. Alma mater. ut subtiliter deducit Tabiena cit. contra Palud. 4. distin. 18. quæst. 8. art. 2. principal. Conclus. unde cima, vnde infert Tabiena, pri-

uilegiū quo gaudet Cruce signati per Inquisidores virto priuileg. Innoc. IV. quod incipit, Malitia abusus temporis, ut possint interesse Diuinis officijs tempore interdicti, & ce ter illius priuilegij non esse reuocata per dictum c. Alma mater, & addit idem sensisse Ioannem Calderin. in quod consilio, quod fecit Fratri Paulino de Forliu, quod fer natur Bononiae in scrinio Inquisitorum: quod restatur se ibi vidisse, & legile. Addit idem Tabiena, non reuocari per d.c. Alma mater, priuilegium Honorij IV. quod incipit, Meritis vestri & Religionis, concessum ordini Prædicatorum, quo conceditur non reuocari priuilegia Prædicatorum li teris impetratis, aut impetrantis a Sede Apostolica; nulli Ordinis, & priuilegiorum eius specialis mentio de verbo ad verbum in huiusmodi literis fiat. Quale etiam priuilegium Eugenius Papa IV. in quodam suo priuilegio, incipiente, Ex iniuncto nobis. Anno Domini 1454 in catenacione Millefimo Quadragesimo Trigesimo sexto, Quinto Idus Iulij, Pontificatus sui anno sexto; Congregatione Ca finensi, alias S. Iustini de Padua, ordinis S. Benedicti coesit, in quo Statuit, ordinat, & decernit, quod quacunque literæ Apostolice, etiam Motu Proprio, sub quacunque ex pressione verborum, aut Clausularum derogatoriū con fectas, aut in futurum confiende, que Indulgencij, Pri uilegijs, Gratijs, Immunitatis Exemptionib, & Concessiōibus huiusmodi dictæ Congregationi hactenus con cessis, & in futurum concedendis, in toto, vel in parte ob vident, nisi appareat evidenter, & apertissime, quod si minus Pontifex, qui pro tempore fuerit, præfatis Indulksi, & Priuilegijs in toto, vel in parte velit derogare per literas Apostolicas facientes speciale mentionem de verbo ad verbum ex certa scientia de huiusmodi priuilegijs, acipa Congregatione, ex preseritq; quod ijsdem Priuilegijs, la dulius, & Concessiōibus intendit derogare: Insuper in ijsdem literis nominatim, & singulatim expressa fuerint omnia nomina Monasteriorum dictæ Congregationis; nullius sint roboris, vel momenti. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque. Et simile priuilegium Societatis Iesu concesserunt Paulus II. I. in Bulla Societas Iesu anno 1549. & Gregorius XIII. in alia, vrefert Henriquez lib. 13. de excom. & interd. capit. 48. §. . . .

24 Difficultas autem est, An priuilegia Religiosorum, quibus nonnulli Religiosi possunt in festis Sanctorum fucardinis & per octauas eorum, etiam si generale interdictu loci, in suis Ecclesijs, & Oratorijs diuina officia celebra re, excommunicatis duntaxat exclusis, quo etiam tempore conceditur, ut in suis Ecclesijs admittente valeant alii Regularis, aut Seculares Sacerdotes ad celebrandum publice; perinde ac licet in quatuor festis, per cap. Alma mater, reuocata sint per Concil. Trident. Sessione 25. de Regulat. cap. 1. & 22. vbi præcipit sub generali Clausula Re gularibus, Ut obseruent interdicta posita ab Episcopo, non obstantibus eorum priuilegijs etiam Mari Magno, & confisi ordini Militari Sancti Ioannis. In qua re Nauar. in Manuili vulgari docuit Concilium non habere locum in festis Sanctorum ordinum Mendicantium, sequitur disposi tioem Bullæ Pij V. quæ incipit, Etsi Mendicantium. Post Bullam vero Gregorij XIII. quæ incipit, In tentan gitorum mole, quæ priorem Pij V. Bullam reuocavit omnia annullando, quæ erant contra Concilium Trident. in Manuili Latino, capit. 27. numero 199. tenens disposi tioem Pij V. esse contra Concilium Trident. affirmat la pрадicta priuilegia Regularium, cum sint contra ius com mune, per Concilium Tridentin, vbi suprareuocata esse. Alij tamen, vt Fr. Medina, lib. 1. Instrut. Confessi. ca. 11. 4. 13. Henriquez lib. 13. de exc. & interd. ca. 48. §. 1. Emanuel Rodriguez in exposit. Bullæ Cruciatæ, §. 5. numero 16. & Hieron. a Sorbo Capucinus in comment. ad Collectorem in compend. priuileg. Mendicant. in verbo Interdictum 3. in principio, docent dicta priuilegia per Concilium Tri dentin. reuocata non esse, nec esse contra Concilium Tri dent. & Gregorij XIII. solum reuocasse concessiones Pij V. & suorum antecessorum, quæ erant contra Concilium, & non erant in viu; alias vero concessiones omnes, & pri uilegiū

privilegia, que non sunt contra Concilium Tridentinum. & sunt in veritate confirmata, & denuo coeculit Gregorius, sicut, & Pius V. cuiusmodi est priuilegium quo Regulares in festis sanctorum sui ordinis suspendunt interdictum in suis Ecclesiis, vnde ad Concilium Tridentinum. Respondent, Regula res tenet ad obseruanda interdicta Apostolica & Ordinario rum, scilicet etiam obseruantur, quandoquidem qui statim finita Missa noua, aut finito comploratorio sui festi, iterum ponunt, & replicant interdicta Apostolica, vel Ordinariorum (prout faciunt Religiosi) nec Concilio Tridentino repugnant, & interdicta Ordinariorum suorum plenè obseruantur. Quenam ex priuilegio speciali (quale est hoc Religiosorum) suspendit ad tempus, & quantum ad unum effectum, interdictum positum ab Ordinario (prout faciunt Religiosi) hic simpliciter dicitur eo etiam tempore seruante interdictum. Concilium autem Tridentinum locis citatis non reuocat priuilegia specialia, sed quadam generalia, que in eisbusdam Religionibus haberi videbantur, qua conceabantur, vt non obligarentur ad villa interdicta seruanda, etiam ab Ecclesia martice seruarentur. Qualia habere se affectabat. Fratres Milites D. Ioannis Hyerosolimitani Hospitalis ex concessione Anastasi IV. Alexandri III. & IV. Urbani III. Clementis III. & IV. & Gregorij IX. vt refert collector priuilegiorum ordinis Mendicantium, in verbo Interdictum, i. §. 26. & 27. Credebat enim praefatus Milites, virtute priuilegiorum à predictis Summis Pontificibus illis concessorum, non teneri se ad seruanda interdicta aliqua ab Ordinariis locorum lata, etiam si Matrix Ecclesie seruaret, credentes intelligi etiam de interdicto generali, cum tamen vi in Salmantina Universitate datum fuit, priuilegia eorum intelligi solùm debeant de interdicto speciali seu particulari, scilicet, quo Ecclesia fratum S. Ioannis Hospitalis Hyerosolimitanam ab Ordinariis locorum specialiter interdicere nequeat, vt ex temporibus priuilegiorum constat, & testatur Collector priuilegiorum supra. Non enim potest Ordinarius loci, aut Cardinalis, aut Auditor Rite in immediate Ecclesiis ordinis militaris S. Ioannis, aut aliorum Regularium interdicere, nisi dum generale interdictum decernatur in locum, in quo sita sunt Ecclesiastorum, vt latius ostendit Henriquez lib. 13. de excom. & interd. cap. 4. §. 3. in fine post Collectorem, vbi supra.

25. Non solum Papa, sed etiam Legatus a Latere concedere potest priuilegium celebrandi tempore interdicti, & suspendere interdictum, quam potestatem, sive habeat Legatus ex vi ipsius legationis, sive ex speciali concessione in litteris legationis expressam, certum est primo posse Legatum date priuilegium quo suspéndantur interdicta ipsius, & successorum eius, & Episcoporum, & aliorum Prelatorum, quos sub eius legatione, vt expressè docent Laudanias, & Angelicas, verbo interdictum, §. num. 5. & Summa Astensis, part. 2. lib. 7. titu. 16. artic. 9. in fine. & Sylvestris verbo, interdictum, §. num. 10. & Tabiena, verbo interdictum, §. num. 7. §. 6. ex tempore Henriquez lib. 13. de excom. & interd. cap. 4. §. 3. & Alphonsi Viualdi tit. de interdicto, nu. 19. Certum etiam est secundum, Priuilegium legati valeat non solum pro tempore legationis, sed etiam post expiracionem legationis, nisi specialiter a successore reuocetur, ex prefatis DD. Tertio docent priuilegio legati etiam suspendi posse interdicta a Sede Apostolicalata, & deserviant argumentum a c. Dilectus filius, 2. de Rescripto, quod certe non videtur id probari, vnde puto rem pendere ex forma concessionis legationis, quae fit ipsi legato.

27. Tertio Principaliter suspendi potest Interdictum per iudicium sententiam. Et quidem

Primo certum est, suspendi posse per sententiam Summi Ponificis, quia Papa coeculare potest priuilegium tam speciale, quam generale, quod est maius, ergo etiam suspendere potest per sententiam, quod est minus.

Secondo etiam certum est Legatum Sedis Apostolicae suspendere posse interdictum, vt conflat. Quia etiam ipse, vnde dicunt est, concedere potest Priuilegium, vnde ea omnia interdicta saltem per sententiam suspendere potest, que per Priuilegium concedere valet.

Tertio etiam potest Episcopus interdictum suum su-

pendere sic Laudun. Tancrd. & Vincent. quos refert Angelica, verbo, interdictum, §. num. 3. & num. 7. argum. cap. Ad hanc quoniam, de appellat. S. Anton. 3. part. tit. 27. de interd. c. quinto, ante finem. Innoc. in cap. vt priuilegia, de priuileg. Sylvestris, verbo, interdictum, §. num. 8. & Summa Confessorum, lib. 3. tit. 3. quæ s. 233. qui omnes docent Episcopos suspendere posse interdictum suum locale.

Quarto, Idem mihi dicendum videtur, vt multi dicunt, etiam de Prelatis inferioribus Episcopis, quod satis colligitur ex capit. Dilectis filiis, de appella. vbi quidam Decanus Altiliodorensis Ecclesie referitur confessus esse coram Sede Apostolica, se suspendisse quoddam interdictum a se latum; Et præterea, idem Decanus appellatione per patrem interposito, tempore huiusmodi suspensionis progressus est in causa; & ibi reprehenditur in eo quod in causa sit progressus, non autem reprehenditur in eo quod suum interdictum suspendit. Non ergo male fecit suspendendo suum interdictum locale; Immo, quod maius est, approbat ut ibi meo iudicio satis apertere ista suspensio, quia in tantum reprehensibilis dicitur ille Decanus, quod post appellationem in causa processerit, in quantum appellatio fuit valida; appellatio autem illa altius valida esse non poruit, nisi quia fuit interposita, quando sententia interdicti suspensa erat; ergo suspensio illa interdicti sui legitima omnino fuit.

28. Quoad Suspensionem autem interdicti personalis idem omnino dicendum est, quod libro superiori capit. 10. dub. 2. de sententia suspensionis diximus; Potest enim interdictum personale a Judice Ecclesiastico vel simpliciter & omnino suspendi quoad omnes eius effectus, vel quamdiu ei videbatur, & in ordine ad illos effectus, qui ei videbantur, vt DD. communiter tradunt. Sic Palud. 4. dist. 18. quest. 8. in art. 2. principali. Conclus. 8. & 9. Sylv. verbo, interdictum, §. 2. Sotus 4. dist. 22. qualit. 3. art. 1. Conclus. 3. vers. Atqui illud, vbi expresse docet cum Innoc. & Hosteni, quos refert, posse iudicem illud suspendere, vel in unum diem vel ad longius tempus, & causa aliquam officij celebrandi, aut defuncti sepeliendi, &c. Idem docent Nau. in Man. c. 27. nu. 18; Alph. Viualdi tit. de interdicto, nu. 257. Toletus, lib. 1. c. 22. & Con. in c. Alma mater, part. 2. §. 2. num. 4. de sentent. excommunic. lib. 6. vbi docet contra Pan. in c. Ad hanc quoniam, de appellat. & in ca. vt priuilegia, de priuilegiis, etiam suspensi posse huiusmodi personale interdictum ad tempus quamvis latum effet in culparum propriam eius, in qua permanet, cum multa accidere possint, quæ iustissime mouere iudicem valeant ad suspensionem itam interdicti temporiam constituendam potius, quam simplicem eius relaxationem, vel obseruationem. Idem docent Decius, in d. cap. Ad hanc quoniam, vbi Panormitanum refert, & Henriquez libr. 13. de excommunic. & interd. cap. 47. §. 1. versic. Quarto, & capit. 5. 1. §. 4. Ratio est: quia censoria Ecclesiastica regulariter ligant ad nutum, & voluntatem Iudicis eas decernentis, & veniens, 2. de testib. & cap. Significati, De eo qui dux, in matrim. quam poll. per adult. Monendi tamen sunt huiusmodi iudices & Prelati, ne ex quavis causa facile suspendant interdictum, sed ex causa gravis, & ne ad longum tempus illud suspendant, ne priuilegium dare aduersus ius commune, seu in iure dispeñare videantur, vt recte Coua. vbi supra annotavit. Quibus addo secundum eosdem DD. quod interdictum, dum ad tempus suspenditur, quantum ad aliquem, aut omnem effectum, reddit, quomodo qui causam dederunt, plene satisfecerint, vt in particulari Henriquez vbi supra, c. 5. 1. §. 4. tradit.

30. Dubium solum restat, An quamdiu sententia interdicti manet (suspenda), interponi possit appellatio valida? Cui ex communis DD. sententia respondet, posse ad eum modum quo libro praeced. capitul. 9. in fine, de sententia suspensionis latius docimus, & probant Summa Astensis, part. 2. lib. 7. tit. 1. 6. artic. 9. quest. 4. S. Anton. 3. part. tit. 27. de interd. cap. 5. & Summa Confess. lib. 3. titu. 3. quæ s. 233. Alphonsus Viualdi tit. de interdicto, nu. 299. Quibus addo vnum quod haecenus à nullo vidi animaduictum: quod

Mm ad hoc

ad hoc, ut appellatio ista valida esse possit, necessariò requiritur, ut interdictum suspēsum sit quantum ad omnes effectus eius; Si enim suspēsum esset quoad aliquos effectus tantum, etiam plures, immo etiam quoad maiorem partem, dummodo tamen quoad unum tantum effectum maneat, appellatio interposita erit nulla, & irrita; Quod probari potest: nam totum fundamentum, in quo Doctores suadunt valorem appellacionis tempore quo sententia manet suspēsa, hoc solum est, quia tempore huius suspēsionis sententia hec æquiparatur conditionali, ut docere videntur Summa Confess. vbi suprā, & Summa Pisanella, verbo. Interdictum, i. §. vlt. quāndiu autem ponitur conditio, sententia pro illo tempore non habet coniunctum effectum; At vero quando interdictum manet etiam quoad unum solum effectum, non æquiparatur conditionali, & habet illum saltē effectum coniunctum, & proinde non potest tunc validē appellari. Quæ doctrina diligenter annotanda est, eo quod rarissimè Interdictum aliquod quoad omnes effectus suspēsum esse legiūr.

De Peccato, & Penitentia violentium Interdictum. Cap. XIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Laici transgrediendo interdictum an mortaliter, vel venialiter peccent.
- 2 Laici transgrediendo interdictum quibus in casibus mortaliter peccent.
- 3 Laicus transgrediendo personale interdictum, quamvis mortaliter, aut venialiter peccet, irregularitatē tamen non incurrit.
- 4 Laici, Regulares, Monachi, seu Moniales violantes interdictum, peccant mortaliter, irregulares tamen non efficiuntur, & quæ virtusque sit ratio.
- 5 Clerici Seculares, vel Regulares sacris iniciati, interdictum personale, vel locale violantes, mortaliter peccant.
- 6 Ignorantia quānam Clericos ab omni peccato interdictum violantes excusat.
- 7 Clerici violantes interdictum beneficijs omnibus priuandi sunt.
- 8 Clerici interdictum violantes in perpetuum sunt deponendi.
- 9 Clerici in loco interdicto diuina celebrantes, nec ad beneficia Ecclesiastica, & dignitates eligi, nec eligere valent.
- 10 Clerici interdictum transgredientes ad Ecclesiasticam dignitatem postulari non possunt.
- 11 Celebrans, vel celebrare faciens in loco generaliter interdicto interdictus est ab ingressu Ecclesiae.
- 12 Clericus interdictum loci non seruans ab officio, & beneficio suspensus est.
- 13 Religiosi interdictum generale non observantes, vbi Cathedralis, aut Matrix ipsorum Ecclesia illud observat, ipso iure excommunicati sunt.
- 14 Domini terrarum, qui in locis interdictis aliquem Diuinam facere compellunt, & mortaliter peccant, & ipso facto excommunicationem incurunt.
- 15 Fratres Minores recipientes alios in suis Ecclesiis ad officia diuina tempore interdicti, quando excommunicati sint.
- 16 Sepelient mortuos in loco sacro tempore generalis interdicti loci, præterquam in casibus à iure permisis, quoniam

- que excommunicatus sit & à quo absoluendus.
  - 17 Clericus interdictus moriens quando sepultura Ecclesiastica priuandus sit.
  - 18 Clericus quocunque interdictum exercitio ordinis sacri violans irregularis efficitur.
  - 19 Officiorum Diuinorum nomine quānam intelligantur.
  - 20 Interdictus actum ordinis sacri solemniter in quoquaque loco exercens, irregularitatē incurrit.
  - 21 Clericus non interdictus actum proprium ordinis sacri loco specialiter, vel generaliter ab homine, vel à iure interdicto exercens, irregularitatē a solo Papa dispensandam incurrit.
  - 22 Diaconus Euangelium, Subdiaconus Epistolam solemniter cantans, vel Sacerdos Missam celebrans in loco interdicto, irregularis efficitur.
  - 23 Responsoria, vel Psalmos, & Horas in loco interdicto cantans quando fiat irregularis.
  - 24 Aquam benedicens, aspergendo populum cum versiculis [Asperges,] in loco interdicto, irregularis est.
  - 25 Missam audiens, & officia diuina in loco interdicto, luc peccet, irregularitatē tamen non incurrit.
  - 26 Clericus, tempore generalis interdicti loci, unam, aut plures ex conditionibus positis in e. [Alma mater,] omnibus, an interdictum violare censeatur.
  - 27 Interdicti transgressor est, qui officia diuina recitando, unam ex conditionibus positis in e. [Alma mater,] tempore generalis interdicti loci omittit.
  - 28 Violans moderationem aliquam cap. [Alma mater,] cum eadem violatione postea celebrans, irregularis efficitur.
  - 29 Clericus violans aliquam conditionum e. [Alma mater,] animo, ut officia diuina celebrentur, nulla diuinorum celebratione scuta, irregularis non est.
  - 30 Clericus, alijs celebrantibus, campanas pulsans tempore interdicti, quare irregularitatē non incurrat.
  - 31 Campanas pulsans, ita ut causa sit cur alij tempore interdicti officia diuina celebrent, irregularis est.
  - 32 Celebrans coram interdictis, aut interdictos publicè officia diuina, vel sepulturam in loco non interdicto admittens, quamvis irregularis non sit, ab ingressu tamen Ecclesiae interdicitur.
  - 33 Interdictus cui est ingressus Ecclesiae, in Ecclesia, vel Cemeterio contiguo celebrans irregularis efficitur.
  - 34 Celebrans in Ecclesia, vel Cemeterio pollutis, nec suspensus, nec irregularis est.
- I** Primo, Quoad laicos, Doctores non ita conuenient qualiter transgrediendo peccent, Nam Innocent. in cap. Tanta, num. 1. de excess. p. cl. relatus à S. Anton. part. tit. 27. de Interdicto, cap. 4. ante finem, indifferēt affirmat grauiter peccare, & S. Anton. vbi suprā, bis ait esse peccatum mortale, si scienter aliquid contra Interdictum faciat laicus, quia est contra obedientiam Ecclesiae, citas ad hoc cap. si qui sunt, dist. 81. Sic etiam Arctid. apud Sylvest. verbo, interdictum, 6. §. 7. & Joseph. Angl. in foliis, 4. Sent. part. 2. in quæ sit de excommunicatione, art. 6. Difficult. 3. Conclus. 3. Idem Sylvest. vbi suprā, & Angelica, verbo, Interdictum, 7. num. 9. indifferēt putant hoc non esse peccatum mortale, nisi in quatuor casibus positis in Clement. 1. de sepult. & Clem. Grauis, de lenti excommunic. & præterea quando hoc facerent in contemptum Ecclesiae. Quatuor autem casus in d. Clem. Grauis, sunt cogentes interdictos officia diuina celebrare, seu in locis interdictis aliquem celebrare; Item euocantes interdictos, aut excommunicatos, ut eadem officia audiant; Item prohibentes ne sic excommunicati, aut interdicti de Ecclesiis excedant.